

اشاره:

از سرگیجه اقتصادی و تبعات اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها تا توانمندی بخش خصوصی نساجی، از غیرقانونی خواندن ایجاد مرکز مبادلات ارزی تا حواشی مربوط به احیای نساجی مازندران، تولید چادر مشکی در ایران و انتصاب سرپرست جدید دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت، مسائلی بودند که در نشست خبری حدود یک ساعته انجمن صنایع نساجی با خبرنگاران رسانه‌ها مطرح شدند. در این نشست خبری که با حضور رییس، نایب رییس هیأت مدیره و دبیر قدیمی ترین تشکل کارفرمایی کشور همراه بود؛ اخبار مربوط به چالش‌ها، مشکلات و نقاط قوت صنایع نساجی ایران در رسانه‌های سراسر کشور مطرح شد تا گوش‌هایی برای شنیدن بیابند. نکته ارزشمند و قابل تأمل این جلسه، تکرار عبارت "صنعت نساجی ایران زنده است"، "صادرات نساجی از صادرات خودرو بیشتر است"، "بخش خصوصی نساجی همچنان به تولید و فعالیت ادامه می‌دهد" بود و به تعبیر دکتر شیبانی، هنوز چراغ کارخانه‌های بخش خصوصی نساجی روشن است...

سرگیجه اقتصادی

در ابتدای این نشست خبری، مهندس علیرضا حائری - دبیر و عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - ضمن تشکر از حضور خبرنگاران عنوان داشت: معمولاً دولت پیش از تصویب بخش‌نامه یا آیین‌نامه چندان از بخش خصوصی دعوتی به عمل نمی‌آورد تا شنونده نظرات کارشناسی آن باشد یا اگر هم دعوتی می‌شود؛ عمدتاً به عنوان رفع تکلیف است و تصمیم اصلی یا گرفته شده یا به‌زودی اتخاذ خواهد شد! لذا توجه چندان به نظرات بخش خصوصی ندارد در نتیجه هر بخش‌نامه‌ای که طی چندماه اخیر از سوی دولت صادر شده؛ بلافاصله پس از آن کمیته کاری تشکیل داده‌اند تا نقایص و عیوب آن بخش‌نامه رفع شود و به فاصله اندکی از صدور بخش‌نامه، یک آیین‌نامه تکمیلی یا اصلاحی صادر و یا به‌طور کلی آن بخش‌نامه لغو می‌شود! در واقع عمده تصمیمات اتخاذ شده توسط دولت بر مبنای آزمون و خطاست.

گزارشی از برگزاری نشست خبری انجمن صنایع نساجی ایران با رسانه‌ها

عمدتاً این واحدهای دولتی بودند که با رانت چندنرخه بودن نرخ ارز به حیات ادامه می‌دادند و بخش خصوصی نساجی در همان دوران هم فعالیت چشمگیری داشت و از محل فعالیت‌های تولیدی، به سود دست می‌یافت. مهندس حائری با اشاره به این مطلب که امسال این جراحی بزرگ بر باد رفت و بار دیگر به سال‌های پیش از ۱۳۸۰ بازگشتیم، ادامه داد: در حال حاضر با ارز چند نرخه مواجه هستیم و امروز تمام هزینه‌های پرداخت شده بابت اجرای طرح تک‌نرخه شدن ارز، دستاوردی ندارند. به اعتقاد دبیر انجمن نساجی، جراحی دوم اقتصاد "طرح هدفمندسازی یارانه‌ها" بود که سال ۱۳۸۹ از سوی دولت اجرا شد. وی در این باره گفت: تمامی صنعتگران و کارشناسان اقتصادی به ضرورت انجام این طرح اعتقاد داشتند اما بسیاری از فعالان اقتصادی از جمله انجمن نساجی اعلام کردند که شرایط برای اجرای این قانون مناسب نیست زیرا با مشکلات بین‌المللی مواجه بودیم و رشد اقتصادی کشور کمتر از ۵ درصد و نرخ تورم بیش از ۲۰ درصد بود. متأسفانه علی‌رغم این هشدارها، اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها آغاز و تا نیمه راه هم ادامه یافت، سپس مسکوت باقی ماند! (مجلس اجرای مرحله دوم این طرح در سال جاری را ممنوع اعلام کرده است.) وی ضمن اشاره به این نکته که هزینه‌های انجام این طرح هم به صورت کامل توسط مردم، بنگاه‌های اقتصادی، واحدهای صنعتی پرداخت شد اما نیمه‌کاره باقی ماند، اذعان داشت: اگر این طرح به‌ر هر دلیلی ناقص بماند دولت بعدی هیچ تعهدی ندارد که مسیر دولت فعلی را ادامه دهد پس طرح به‌طور کامل مسکوت می‌ماند یا فاز دوم آن با تبعات دیگری اجرا خواهد شد که در هر

وی تصریح کرد: طی ۱۲ سال گذشته، شاهد وقوع دو جراحی بزرگ در اقتصاد کشور بوده‌ایم اما متأسفانه هر دو جراحی علی‌رغم پرداخت تمام هزینه‌های انجام آنها، نوعی بازگشت به عقب بوده است. بحث اول "تک‌نرخه شدن نرخ ارز" بود که موجب بروز ضرر و زیان بسیاری از واحدهای صنعتی شد البته این اتفاق باید رخ می‌داد و انجام این طرح در دهه ۸۰ اقدام شجاعانه‌ای بود که باید انجام می‌شد.

به گفته مهندس حائری، واحدهای صنعتی و بنگاه‌های اقتصادی و مردم هزینه انجام این جراحی بزرگ را پرداختند هر چند این طرح به‌طور کامل انجام نشد و از آن سال تا امروز هم چنان نرخ ارز به‌صورت دستوری باقی ماند و دولت تعیین‌کننده نرخ ارز بود علی‌رغم این که معتقد بودیم نرخ ارز نباید به‌صورت دستوری تعیین شود بلکه باید تابع بازار آزاد و عرضه و تقاضا باشد. دبیر انجمن صنایع نساجی یادآور شد: به‌ر حال نرخ ارز به صورت تک‌نرخه تبدیل شد، بسیاری از واحدها توانستند خود را با شرایط جدید وفق دهند و بسیاری نیز تعطیل شدند (به‌ویژه در بخش نساجی) و رانت و فساد ناشی از چند نرخه بودن ارز جمع‌آوری شد. وی افزود: تا پیش از جراحی مذکور، بسیاری از واحدهای نساجی سودآور بودند اما این سودآوری از محل عملکرد و فعالیت تولیدی آنها به‌دست نمی‌آمد بلکه از محل رانت بود و هر واحدی که به مراکز قدرت و مراکز توزیع ارز نزدیک‌تر بود، طبعاً سودآوری بیشتری نسبت به سایرین داشت اما پس از جراحی، عمده واحدهای مذکور دولتی، تعطیل شدند و بعدها این‌گونه مطرح شد که صنعت نساجی دچار بحران، ورشکستگی و رکود شده است اما

مهندس مروج: اگر قرار باشد هر واحدی، تصمیمات موثر و مثبت را به صورت غیرقانونی اتخاذ کند کار نادرستی انجام داده است. برای مثال تغییر تعرفه‌ها و وظیفه کمیسیون ماده یک است و گمرک نمی‌تواند ناگهانی و براساس یک بخش‌نامه، تعرفه‌ها را تغییر دهد.

نمی‌دانند در قبال این امر چه اقدامی انجام دهند. طی ارسال نامه به وزارت دارایی این موضوع را یادآور شده‌ایم که این هم نوعی صادرات است مگر باید صادرات به ارز باشد؟ واقعیت این است که صادرات براساس ریال قابلیت رصد بیشتری دارد تا این که امروز صادرات با یک قیمت ثبت شود و شش ماه آینده با یک قیمت دیگر به ثبت برسد! در ادامه نشست خبری، دکتر علیمردان شیبانی - نایب‌رییس هیأت‌مدیره انجمن صنایع نساجی - ضمن اشاره به اهمیت صنایع نساجی در زندگی انسان (از لحظه تولد تا هنگام مرگ) و همچنین توسعه اقتصادی و صنعتی کشورهای پیشرفته بیان داشت: پس از انقلاب در شرکت صنایع اراک - آخرین کارخانه زنده یاد لاجوردی - به فعالیت می‌پرداختم. متوجه شدیم در این کارخانه، افرادی که به عنوان کارگر استخدام می‌شدند به دلایلی مانند عدم اطلاع از مسائل شرعی مورد تأیید کمیته‌های تعیین صلاحیت قرار نمی‌گیرند. در صورتی که به نظر ما فردی که قادر به گفتن شهادتین بود، مسلمان شناخته می‌شد و بقیه کارها را باید کنار دستگاه‌ها و ماشین آلات صنعتی انجام می‌داد و به اصطلاح "کار یادی می‌گرفت" اما افراد حاضر در کمیته تعیین صلاحیت، کارگران را به دلایل مذکور رد می‌کردند. بارها به آنان اعلام کرده بودیم که قرار نیست کارگران در حوزه علمیه مشغول تحصیل شوند تا نسبت به جزئیات تمام مسائل شرعی اطلاع داشته باشند.

وی افزود: متأسفانه گروهی که استخدام و وارد کارخانه شدند، موجب توقف تولید بودند و بعدها مشخص شد که آنان افرادی نبودند که در جهت اهداف والای انقلاب و مملکت کاری انجام دهند بلکه اهداف سیاسی و ایدئولوژیکی دیگری در سر داشتند و تصمیم داشتند تولید را متوقف کنند.

دکتر شیبانی تصریح کرد: اکثر فعالان صنعتی و اقتصادی براین باورند که طی چندماه اخیر، مواردی همچون دستورالعمل‌ها، بخش‌نامه‌ها و ... که به نام "حمایت از تولید و صنعت" صادر شده‌اند کاملاً برضد تولید هستند! وی با ابراز این مطلب که تنها ملجأ و پناهگاه اشتغال

اخیر رخ داده، "قانون‌گریزی" است. و به جای اینکه برخی بخش‌نامه‌ها در شورای پول و اعتبار به تصویب برسد، بانک مرکزی به صورت مستقیم خود وارد عمل شده است.

وی افزود: به گفته مدیران یکی از واحدها، بدهی این واحد تولیدی، ۳۰ میلیارد تومان بوده که با ارز ۱۲۲۶ تومان حدود ۲۵ درصد به این مبلغ افزوده شده است و به ۴۰ میلیارد تومان رسیده. براساس بخش‌نامه اخیر این بدهی به ۱۲۰ میلیارد تومان تبدیل شده که اگر رقم مذکور به میزان تولید آن واحد تقسیم شود، هر کیلوگرم نخ تولیدی باید ۴ هزار تومان بابت این بدهکاری اضافه کند!

به گفته رییس هیأت‌مدیره انجمن نساجی، اگر قرار باشد هر واحدی، تصمیمات موثر و مثبت را به صورت غیرقانونی اتخاذ کند کار نادرستی انجام داده است. برای مثال تغییر تعرفه‌ها و وظیفه کمیسیون ماده یک است و گمرک نمی‌تواند ناگهانی و براساس یک بخش‌نامه، تعرفه‌ها را تغییر دهد.

وی از "هدفمندی یارانه‌ها" تحت عنوان "حذف یارانه‌ها" یاد کرد و گفت: ابتدا قرار بود سه‌دهک ضعیف‌تر جامعه، یارانه دریافت کنند اما در هیچ کشوری به ۷۴ میلیون نفر از یک جمعیت ۷۵ میلیون نفری یارانه داده نمی‌شود. این عمل در واقع نوعی رانت است که نتیجه احتمالی آن در آینده، جمع‌آوری رأی خواهد بود.

به گفته مهندس مروج امروز درگیر یک تورم حاد هستیم که برخی از این بخش‌نامه‌های دولتی، تورم را بیشتر و حادتر خواهند کرد، متأسفانه در جلسات صدور این بخش‌نامه‌ها و تصمیمات، بخش خصوصی - به عنوان اجراکننده این تصمیمات - یا حضور ندارد و در صورت حضور هم صرفاً زینت‌المجالس است. لذا نتیجه مستقیم تمام تصمیمات غیر کارشناسی، متوقف کردن تولید است. وی با اعلام این مطلب که در شرایط فعلی بین ۶۵ تا ۷۰ درصد واحدهای نساجی کشور تعطیل شده‌اند و یا شیفت کاری را کاهش داده‌اند و در مجموع بالاترکلیف هستند؛ ادامه داد: بخش زیادی از صادرات کشور به عراق و افغانستان، به صورت ریالی است لذا صادرکنندگان

دو حالت، هزینه‌های سنگین تری را به دوش واحدهای صنعتی تحمیل خواهد کرد.

مهندس حائری تصریح کرد: "سرگیجه اقتصادی" که دچار آن شده‌ایم و ظرف یک‌ماه، ۳۷ مورد بخش‌نامه‌های متغایر و متضاد اقتصادی صادر می‌شود، ناشی از عدم اجرای کامل این دو جراحی بزرگ اقتصادی است.

صنعت نساجی، زنده است

مهندس محمد مروج - رییس هیأت‌مدیره انجمن صنایع نساجی - نیز در این نشست عنوان داشت: متأسفانه صنعت نساجی در بانک‌ها و نهادهای دولتی کشور به عنوان "صنعت ورشکسته" شناخته می‌شود.

وی توضیح داد: صنعت عمده ایران پیش از انقلاب، صنعت نساجی بود و اولین قربانی چپ‌روی‌های روزهای ابتدایی انقلاب شد که بر این اساس اغلب واحدهای بزرگ و موفق نساجی، ملی شدند و افراد ناآگاه و یا سوء استفاده‌کننده، مدیریت این واحدها را برعهده گرفتند که نتیجه این شد امروز حدود ۷۰ واحد نیمه جان داریم که سرنوشت محتمل آنها، از بین رفتن است. واحدهای بزرگی مانند ریسندگی کاشان، نساجی مازندران و ... واحدهایی هستند که باید مشکلاتشان به‌طور جدی رفع شود اما مشکلات آن به صورت پرداخت حقوق چندماه برای مدت کوتاهی حل می‌شود و دوباره روز از نو! این در حالی است که صنعت نساجی متعلق به بخش خصوصی بیش از ۹ هزار واحد متوسط و کوچک فعال دارد که به تولید ادامه می‌دهند.

وی صادرات نساجی کشور از صادرات خودرو - این فرزند عزیز کرده دولت! - را بیشتر دانست و گفت: آمارهای موجود در گمرک بیانگر آن است که صادرات این صنعت به خصوص فرش ماشینی از سایر کالاها بیشتر می‌باشد لذا صنعت نساجی زنده است و به فعالیت ادامه می‌دهد.

به اعتقاد این فعال صنعت نساجی، کشمکش بین دولت و مجلس مطرح است که چون دولت نمی‌تواند با مجلس کاری بکند، از صنعت انتقام می‌گیرد!

مهندس مروج یادآور شد: مهم‌ترین اتفاقی که در مدت

دکتر شبیانی: نیاز واحدهای تولیدی به سرمایه در گردش حداقل با افزایش نرخ دلار و هزینه‌های تولید در اثر اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها، چندین برابر افزایش یافته پس در وضعیتی که صدای شکستن استخوان‌های صاحب صنعت شنیده می‌شود، به چه دلیل بارهای بیشتری بر دوش آنان گذارده می‌شود؟

جوانان، واحدهای تولیدی هستند؛ اذعان داشت: ظلم مضاعفی است که به نام حمایت، به تولید صدمه وارد شود

دکتر شبیانی در ادامه به موضوع "تأمین مواد اولیه واحدهای تولیدی" پرداخت و گفت: در صورت عدم تأمین مواد اولیه مورد نیاز واحدهای صنعتی، قادر به ادامه فعالیت نخواهد بود، به تدریج رو به توقف پیش خواهد رفت که تبعاتی مانند بیکاری نیروی انسانی و... در بر دارد.

نایب‌رییس هیأت‌مدیره انجمن افزود: مواد اولیه پتروشیمی در کشور توسط جوانان متعهد و دلسوز ایرانی تولید می‌شود و وابستگی کشور به مواد اولیه پتروشیمی از خارج کشور قطع شده است بنابراین واحدهای تولیدی با انعقاد قرارداد همکاری با مراکز پتروشیمی، مواد اولیه مورد نیاز را تهیه و تأمین می‌کردند و طبق دستور رییس جمهور، واحدهای پتروشیمی برای حمایت از واحدهای تولیدی، مواد اولیه را به صورت اعتباری در اختیار تولیدکنندگان قرار دهند که برای صنعتگران بسیار ارزشمند و ایده‌آل بود.

به گفته این صنعتگر، معاون رییس جمهور - آقای رحیمی - (به دلایلی که هنوز برای ما نشناخته است) دستور دادند مواد اولیه پتروشیمی فقط باید از طریق بورس عرضه شود. ای کاش فقط به عرضه مواد اولیه در پتروشیمی اکتفا می‌شد زیرا اعلام گردید که پس از عرضه در بورس، باید به قیمت فوب منهای پنج درصد مرداد ۱۳۸۹، قیمت‌گذاری انجام شود! با این اقدام به طور کلی فلسفه ارائه مواد اولیه در بورس زیر سوال رفت!

دکتر شبیانی تصریح کرد: پس از این اجرای دستور، به مدت ۳ ماه واحدهای پتروشیمی حتی یک کیلوگرم

مواد اولیه (گرانول پلی‌پروپیلن) تحت‌عنوان مختلف به بورس عرضه نکردند در نتیجه قیمت مواد اولیه که پیش از اجرای این دستور توسط واحدهای تولیدی حدود ۹۰۰-۸۰۰ تومان خریداری می‌شد یک‌باره به هر کیلو ۳ هزار تومان افزایش یافت و امروز این رقم به ۵ هزار تومان و در بازار آزاد به ۷ هزار تومان رسیده است و در این میان واسطه‌ها بیشترین سود را کسب کرده‌اند.

وی اعلام کرد: نفع این جریان برای چه جریان و روندی بود؟ هدف از صدور بخش‌نامه فوق چه بود و اصرار بر اجرای آن چه دلیلی دارد؟ در شرایطی که واحدهای پتروشیمی و واحدهای تولیدی (به‌عنوان مصرف‌کننده) ناراضی هستند پس چه کسانی در این میان راضی هستند؟! چرا صدای ما را نمی‌شنوند؟ چه کسانی باید صدای ما را بشنوند؟ آیا صنعتگر می‌تواند به امید این که امروز ۲۰ تن مواد اولیه (مصرف دو ساعت خط تولید کارخانه‌ها) تهیه می‌کند به بورس دل خوش کند؟

موضوع بعدی که مورد اشاره دکتر شبیانی قرار گرفت، قوانین و مقررات مربوط به تولید بود. وی در این مورد گفت: هیچ صنعتگری منکر اجرای قوانین نیست اما زمان اجرای قوانین شرط مهمی در اجرای موفق آن محسوب می‌شود. در مقطعی از زمان، شرایط اجرای یک قانون مهیاست و باید برای اجرای سریع‌تر آن اصرار شود اما گاهی شرایط اجرای یک قانون مساعد نیست و باید تا ایجاد شرایط مناسب در آینده از اجرای آن قانون چشم‌پوشی کرد.

وی به قانون مشاغل سخت و زیان‌آور اشاره کرد که قدمت طولانی در کشور دارد و عنوان داشت: برخی از مشاغل مانند کار در معدن، ارتفاعات، مناطق آلوده به مود شیمیایی و... به نام مشاغل سخت و زیان‌آور شناخته می‌شوند که از همان ابتدا در مورد این قانون چنین نگرشی وجود داشت که شاید با اجرای این قانون به نفس کار لطماتی وارد شود.

نایب‌رییس هیأت‌مدیره انجمن یادآور شد: طبق این قانون، اگر کارگری به انجام امور سخت و زیان‌آور مشغول شود، باید به‌جای ۴۴ ساعت در هفته، ۳۶ ساعت کار کند، به‌جای ۳۰ روز مرخصی در سال ۳۵ روز مرخصی داشته باشد و کارفرما باید ۴ درصد به تأمین اجتماعی بپردازد.

ماحصل این اقدام لطمه مستقیم به نفس کار و واحدهای تولیدی است.

وی گفت: امروز این قانون به اهرم بسیار خطرناکی در اختیار کارگرانی تبدیل شده که نمی‌دانند به دست خود چراغ کارخانه - محل کسب درآمد حلال - را خاموش می‌کنند. نکته جالب این که عنوان می‌شود که فعالیت در کارخانه‌های نساجی هم جزو مشاغل سخت و زیان‌آور است!

در سال‌های دور اگر در یک کارخانه نساجی واحد ریخته‌گری وجود داشت، مشمول این قانون می‌شد نه کار با دستگاه رینگ و سوزن‌زنی!!! ما مخالف اجرای قانون نیستیم اما معتقدیم امروز به دلیل وجود شرایطی همچون تورم بالای در حال رکود، زمان مناسبی برای اجرای برخی از قوانین نیست.

به اعتقاد دکتر شبیانی، نیاز واحدهای تولیدی به سرمایه در گردش حداقل با افزایش نرخ دلار و هزینه‌های تولید در اثر اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها، چندین برابر افزایش یافته پس در وضعیتی که صدای شکستن استخوان‌های صاحب صنعت شنیده می‌شود، به چه دلیل بارهای بیشتری بر دوش آنان گذارده می‌شود؟

مهندس مروج در بخش دیگری از این نشست خبری عنوان داشت: به گفته یک اقتصاددان انگلیسی چهار شرط حذف یارانه‌ها عبارتند از:

- ۱- تورم در حد معقول (حدود ۵ درصد) باشد.
 - ۲- رشد اقتصادی در حد مناسب باشد.
 - ۳- تأمین اجتماعی در بهترین شرایط سرویس دهی قرار داشته باشد.
 - ۴- دولت در اوج محبوبیت خود قرار داشته باشد.
- وی ادامه داد: سال ۱۳۸۹ اعلام کردیم که این قانون به نتیجه مطلوب خود در این شرایط نخواهد رسید یعنی اقدام بسیار خوبی در زمان بسیار نامناسبی انجام می‌شود. مهندس مروج یادآور شد: تصمیمات مورد اشاره، تأثیرات نامطلوبی بر دولت بعدی خواهد داشت، بدهی‌هایی به وجود می‌آیند که دولت بعدی تا سال‌ها، گرفتار پرداخت آنها خواهد بود.

سرپرست جدید دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت

مهندس حائری: در حال حاضر علاوه بر کره و ژاپن از پاکستان، چین، اندونزی و امارات نیز پارچه چادرمشکی به ایران وارد می‌شود و در صورت راه‌اندازی کارخانه‌های جدید تولید پارچه چادر مشکی، در مجموع سالانه ۱۰ تا ۱۵ میلیون متر پارچه تولید می‌شود که باز هم ۶۰ درصد نیاز کشور از طریق واردات تأمین خواهد شد.

می‌گویند، نداریم و یکی دیگر می‌گوید ارز داریم، ولی در دسترس نیست!! از سوی دیگر نمی‌دانیم بحث‌هایی که در مورد گرانی ارز، رانت موجود در بازار ارز و تعیین قیمت به وسیله افرادی مانند جمشید بسم‌الله مطرح می‌شود، واقعی است یا یک سناریو است!!

مروج با ذکر این مطلب که در صورت افزایش نرخ ارز، صادرات معنا پیدا می‌کند اما با بخشنامه‌های صادر شده، جلوی صادرات گرفته شده است؛ ایجاد مرکز مبادلات ارزی را اقدامی غیرقانونی دانست و گفت: نرخ ارز رسمی کشور ۱۲۲۶ تومان است اما چه مفهومی برای تشکیل مرکز مبادلات و اعلام نرخ بالاتر وجود دارد و چرا به جای این کارها، ارز را تک‌نرخ نمی‌کنند؟

وی افزود: ممکن نیست که صادرکنندگان ارز حاصل از صادرات خود را در مرکز مبادلات ارزی ارائه کنند، چرا که دلیلی هم بر این امر ندارد، به این معنا که اگر یک صادرکننده بخواهد دوباره کالایی را برای کار خود از کشورهای اروپایی وارد کنند نیاز به ارز دارد. سوی دیگر، تولیدکنندگانی که از حساب ذخیره ارزی وام دریافت کرده‌اند و باید هم اکنون با بخشنامه جدید بانک مرکزی، آن را با نرخ مرکز مبادلات ارزی به فروش رسانند، در واقع با سه برابر قیمت وام خود را تسویه می‌کنند و می‌گویند که ما توانایی بازپرداخت نداریم، در حالی که آنها حتی تا این لحظه یک ریال هم معوقه بانکی نداشته‌اند، اما ممکن است که آنها در آینده‌ای نه چندان دور ممنوع الخروج شوند، ضمن اینکه بر اساس بخشنامه صریح بانک مرکزی، آنها از دریافت تمامی خدمات بانکی محروم خواهند شد.

دکتر شبیانی در تکمیل سخنان مهندس مروج ضمن انتقاد از عطف بامسابق شدن بسیاری از بخشنامه‌های ارزی، گفت: طبق این بخشنامه‌ها، صنعتگرانی که از صندوق ذخیره ارزی وام ارزی در زمانی که یورو ۸۰۰ تومان بود دریافت کردند، حال باید وام خود را با محاسبه ارز مبادله‌ای پرداخت کنند که این مسأله توجیه اقتصادی طرح‌های صنعتی را از بین می‌برد.

باعث شد تا وضعیت این واحد تولیدی به تدریج بحرانی شود.

به گفته مهندس مروج، بخش دولتی در خصوص اداره واحدهای نساجی عملکرد مطلوبی نداشته و در واقع بحران هیچ‌یک از واحدهای بحران‌زده نساجی به بخش خصوصی ارتباطی ندارد.

به گفته وی، در آن زمان، واگذاری نساجی مازندران با پیگیری‌های نماینده سابق قائمشهر در مجلس هشتم صورت گرفت و به دلیل این که در ایران بسیاری از برنامه‌ها به دلیل تضاد منافع اقتصادی با تغییر و تحول روبرو هستند؛ می‌توان گفت شاید بحران کنونی نساجی مازندران نیز با این مسأله مرتبط باشد.

رییس هیأت مدیره انجمن تصریح کرد: این کارخانه تا پیش از واگذاری تحت‌نظر بانک ملی ایران اداره می‌شد و طبق شنیده‌ها، سرمایه‌گذار خارجی از بانک ملی ایران درخواست کرده بود تا به نام وی و جهت خرید ماشین آلات جدید در کشور ترکیه گشایش اعتبار نماید که اگرچه سرمایه‌گذار خارجی دلیل این خواسته را محدودیت‌های ناشی از اعمال تحریم‌های اقتصادی علیه ایران عنوان کرده بود اما اطلاعات ما حاکی از آن است که در زمان مدیریت بانک ملی، تعدادی ماشین آلات برای بازسازی و نوسازی کارخانه خریداری و انبار شده بود که تمامی آنها همراه با سایر دارایی‌های کارخانه به مالک جدید واگذار شد که در همان زمان، انجمن صنایع نساجی از مسئولان مربوطه، خواستار شفاف‌سازی در خصوص این واگذاری شد.

وی با اشاره به این نکته که گشوده شدن پای سرمایه‌گذار خارجی به موضوع واگذاری مدیریت و مالکیت نساجی مازندران در شرایطی رخ داد که سرمایه‌گذاران بخش خصوصی ایران برای اداره این کارخانه از توانایی و تجربه کافی برخوردار بودند؛ اذعان داشت: در صورتی که شرایط واگذاری و وضعیت کارفرمای خارجی به صورت شفاف مشخص شود؛ انجمن صنایع نساجی ایران قادر است برای پایان دادن به بحران ایجاد شده، چاره‌ای بیابد.

ایجاد مرکز مبادلات ارزی یک کار غیرقانونی است
مهندس مروج در مورد افزایش نرخ ارز عنوان داشت: ما سال‌ها به دنبال افزایش قانونمند نرخ ارز بودیم، تا از این طریق قاچاق کاهش یابد.

وی یادآور شد: نرخ ارز باید هر سال به اندازه تفاوت نرخ تورم داخل و خارج افزایش یابد، اما در شرایط فعلی یکی از مشکلات، عدم شفافیت مسئولان در ارائه مسائل با مردم است. اوایل انقلاب و دوران جنگ، دولت تمام مسائل را به صورت شفاف با مردم در میان قرار می‌داد اما در شرایط فعلی همه چیز مبهم است و در مورد ارز بحث‌های مختلفی مطرح می‌شود، یکی می‌گوید ارز داریم، یکی

مهندس مروج گفت: در مورد انتصاب آقای دکتر مردانی از انجمن نساجی سوالاتی شد که ما مزایا و معایب کاری ایشان را عنوان کردیم.

وی افزود: ایشان به لحاظ دانش نساجی پس از زنده‌یاد سادات، اولین فردی در نساجی است که تخصص و دانش نساجی را دارند. دکتر مردانی، انسان بسیار متین، مودب و آرامی است که دقیقاً به دلیل همین سه ویژگی، باعث می‌شود به اصطلاح "کارشان پیش نرود!"

مهندس مروج افزود: اگر در شرایط متعادل و طبیعی ایشان این مدیریت را برعهده می‌گرفتند؛ توانایی به‌مراتب بیشتری از مدیران گذشته دفتر نساجی دارند اما فکر می‌کنیم ایشان به اندازه‌های متین و موقر هستند که کمی به‌نفع ایشان برداشته نخواهد شد.

به گفته وی، ایشان بهترین و مناسب‌ترین گزینه فعلی محسوب می‌شوند و انجمن اعلام آمادگی نمود تا با ایشان در انجام وظایف محوله همکاری کند.

مهندس حائری هم گفت: یکی از مزایای دکتر مردانی این است که تمام وقت ایشان به امور مربوط به دفتر نساجی اختصاص دارد و در عین حال دغدغه انجام چندین کار و وظیفه دیگر را ندارند. ایشان ضمن تحصیلات نساجی، دارای ده سال سابقه در این دفتر می‌باشند و تمام مناسبات وزارت صنعت را به خوبی می‌شناسند.

داستان احیای نساجی مازندران - اعلام آمادگی انجمن نساجی برای پایان بحران

نشست خبری انجمن صنایع نساجی با تجمع تعدادی از کارگران نساجی مازندران مقابل ساختمان نهاد ریاست جمهوری همزمان بود که طبق گزارش خبرگزاری‌ها، کارگران علاوه بر اعتراض به تعویق ۲۷ ماهه حقوق، از محقق نشدن وعده‌های مسئولان دولتی که در تجمع اعتراضی ماه گذشته به آنان داده شده بود؛ نیز گلایه‌مند بودند و نماینده منتخب کارگران نساجی مازندران عنوان داشته که با وجود گذشت چهار روز از مهلت مقرر شده، نماینده کارفرما به توافق خود در خصوص بازگشایی کارخانه و پرداخت مطالبات کارگران عمل نکرده است.

این موضوع در نشست خبری انجمن مطرح شد که مهندس مروج در این مورد ابراز داشت: با گذشت ۳ سال از واگذاری کارخانه نساجی مازندران هنوز شرایط و نحوه این واگذاری روشن نشده و موضوع واگذاری کارخانه نساجی مازندران به سرمایه‌گذار خارجی، بدون مشخص کردن شخص سرمایه‌گذار و وضعیت واگذاری مطرح عملیاتی شد.

رییس هیأت مدیره انجمن ادامه داد: نساجی مازندران یکی از باسابقه‌ترین و پرسودترین کارخانه‌های نساجی ایران محسوب می‌شد که متأسفانه سوء مدیریت دولتی

مهندسی مروج: شرکتهای صنعتی برای خرید از کشورهای اروپایی نیازمند یورو هستند، ولی در مرکز مبادلات به آنها یوان چین ارائه می‌شود که در صورت استفاده از یوان، باید مبلغی را به دلالاتی که در چین هستند پرداخت کنند، تا ارز آنها به یورو تبدیل شود.

وی تصریح کرد: از سوی دیگر برخی بانکها نیز ارز مبادله‌ای را قبول ندارند و می‌گویند از بازار آزاد ارز تهیه کنید! به این ترتیب بدهی صنعتگران ۳ برابر شده و توجیه اقتصادی طرح‌ها از بین رفته است.

دکتر شبیانی درباره بخشنامه اخیر گمرک در مورد صادرات کالا هم اعتقاد داشت: بخشی از صادرات صنعت نساجی به ویژه فرش ماشینی به صورت ربالی انجام می‌شود، در حالی که ما باید در مورد محل هزینه کرد ارز حاصل از صادرات به دولت توضیح دهیم.

در ادامه مهندس حائری به طرح مجلس جهت حمایت از تولید اشاره کرد و ضمن بی‌نظیر دانستن این طرح با اذعان داشت: به اعتقاد کارشناسان اقتصادی، این طرح می‌تواند نقش بسزایی در حمایت از تولید ایفا نماید.

صادرات محصولات نساجی - دلالاتی چینی

مهندس مروج در مورد صادرات محصولات نساجی عنوان داشت: شرکتهای صنعتی برای خرید از کشورهای اروپایی نیازمند یورو هستند، ولی در مرکز مبادلات به آنها یوان چین ارائه می‌شود که در صورت استفاده از یوان، باید مبلغی را به دلالاتی که در چین هستند پرداخت کنند، تا ارز آنها به یورو تبدیل شود.

وی تصریح کرد: این در شرایطی است که مرکز مبادلات ارزی برای این واردات به صادرکننده‌ای که ارز خود را در مرکز مبادلات ارزی ارائه کرده است، یوان می‌دهد؛ بنابراین دلالاتی در چین فعال شده‌اند که یوان را به یورو تبدیل کنند و سود کلانی کسب نمایند!

به گفته وی، ممکن نیست که صادرکنندگان ارز حاصل از صادرات خود را در مرکز مبادلات ارزی ارائه کنند زیرا دلیلی برای انجام این کار ندارند، به این معنی که اگر یک صادرکننده بخواهد دوباره کالایی را برای کار خود از کشورهای اروپایی وارد کند، نیاز به ارز دارد.

دکتر شبیانی در این ضمن اشاره به الزام صادرکنندگان برای توضیح در مورد محل هزینه کردن ارز حاصل از صادرات، یادآور شد امروز بابت صادرات هر کامیون محصول، ۴ میلیون تومان به افراد واسطه پرداخت

می‌شود تا کالا با نام آنها صادر شود و در واقع کدفرشی صادرات صورت می‌گیرد.

مهندس حائری، ضمن تأیید دور زدن مرکز مبادلات برای عدم ارائه ارز حاصل از صادرات گفت: الزام در نظر گرفته شده موجب شده تا چتربازان، صادرکننده اصلی کالا شوند که این مسأله باعث شده تا "چتربازان"، صادرکننده کالا شوند و از این طریق مبلغی از سوی صادرکنندگان به افراد دلال که فقط دارای یک کارت بازرگانی هستند، پرداخت می‌شود، تا محصول به نام آنها صادر شود؛ به این ترتیب هیچ کس نشانی و اطلاعات دقیقی از این افراد چترباز ندارد و نمی‌تواند پیگیری کند که ارز حاصل از صادرات کجا هزینه شده است.

دبیر انجمن صنایع نساجی افزود: در زمان شکل‌گیری مرکز مبادلات ارزی قرار بود ارز از طریق سه منبع شامل شرکتهای پتروشیمی، صندوق توسعه ملی و شرکت نفت در این مرکز تزریق شود، اما این در حالی است که هنوز ارز حاصل از صادرات پتروشیمی در این مرکز عرضه نشده است.

تولید چادر مشکی در ایران

مهندس حائری در مورد وضعیت تولید چادر مشکی در کشور گفت: کمتر از ۵ درصد نیاز کشور از طریق تولیدات داخلی تأمین می‌شود و بیش از ۹۰ درصد که حدود ۷۰ تا ۸۰ میلیون متر پارچه چادر مشکی است از کشورهای دیگر وارد می‌شود. به گفته وی، وزارت صنعت برای اجرای طرح توسعه‌ای کارخانه حجاب شهر کرد و احداث یک کارخانه جدید برای تولید پارچه چادر مشکی، برنامه‌ریزی‌هایی انجام داده که با عملیاتی شدن این دو طرح، ۱۵ میلیون متر پارچه چادر مشکی در کشور تولید خواهد شد که ۳۰ درصد نیاز داخل را برطرف می‌کند.

به گفته دبیر انجمن نساجی، با واردات ۸۰ میلیون متر پارچه چادر مشکی سالانه ۱۰۰ میلیون دلار ارز مصرف می‌شود که اگر تولید این محصول توسط بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران داخلی صورت گیرد، ارزآوری زیادی به همراه خواهد داشت.

مهندس حائری با بیان این مطلب که تاکنون هر واحدی که تصمیم به تولید این نوع پارچه گرفته است موفق به تولید نشده که نمونه آن یک پروژه بزرگ تولید چادر مشکی در شیراز بود که همچنان ساختمان آن وجود دارد، ولی هیچ وقت به تولید نرسید؛ اذعان داشت: سود بالایی در واردات چادر مشکی وجود دارد. وی توضیح داد: قیمت هر متر پارچه چادر مشکی حدود ۷۰ سنت است که برای یک قواره چادر مشکی ۵ متر پارچه لازم است و به این ترتیب، یک قواره چادر مشکی ۳۵ دلار تمام می‌شود، ولی با چندین برابر قیمت در بازار به فروش

می‌رود. وی با بیان اینکه قبلاً تولید پارچه چادر مشکی در انحصار شرکتهای ژاپنی و کره‌ای بود، گفت: طی سال‌های اخیر کشورهای دیگری مانند اندونزی نیز در این زمینه فعال شده‌اند.

به گفته وی، در حال حاضر علاوه بر کره و ژاپن از پاکستان، چین، اندونزی و امارات نیز پارچه چادر مشکی به ایران وارد می‌شود و در صورت راه‌اندازی کارخانه‌های جدید تولید پارچه چادر مشکی، در مجموع سالانه ۱۰ تا ۱۵ میلیون متر پارچه تولید می‌شود که باز هم ۶۰ درصد نیاز کشور از طریق واردات تأمین خواهد شد.

مهندس حائری اعتقاد داشت: در صورت تقویت تولید پارچه چادر مشکی در کشور امکان صادرات آن به بازارهای کشورهای عربی نیز وجود خواهد داشت. ضمناً بحث دسترسی به تکنولوژی تولید پارچه چادر مشکی موضوع جدی و چالش اصلی در تولید این محصول در کشور نیست و بحث‌های حاشیه‌ای و فرعی مانند مشکل در تولید برخی مواد اولیه و یا واردات آن مطرح است واردات پارچه چادر مشکی به اندازه‌ای مقرون به صرفه است که کسی به دنبال احداث کارخانه در داخل نرفته است و یا اگر در این زمینه سرمایه‌گذاری صورت گرفته، به نتیجه نرسیده است.

وی افزود: ردیف تعرفه‌ای مشخصی برای واردات چادر مشکی تعریف نشده است و طبق یک تعریف کلی، واردات انواع پارچه با مشخصات خاص مشمول تعرفه ۷۰ درصد است که طبق تبصره‌ای، تعرفه واردات پارچه چادر مشکی ۲۰ درصد تعیین شده است. در حال حاضر نیز هر پارچه‌ای با نام پارچه چادر مشکی امکان واردات با تعرفه ۲۰ درصد را دارد و آماری که در مورد واردات پارچه چادر مشکی مطرح می‌شود نیز دقیق نیست، زیرا مشخص نیست که چقدر از این واردات به پارچه چادر مشکی اختصاص داشته و چه میزان بابت واردات پارچه لباس شب زنانه بوده است.

دبیر انجمن نساجی با اشاره به برگزاری جلسه ای در خرداد امسال در سازمان توسعه تجارت، گفت: در این جلسه پیشنهاد کردیم که تعرفه پارچه چادر مشکی به طور مشخص در یک ردیف جداگانه دیده شود.

وی ادامه داد: برخی در این جلسه عنوان می‌کردند که در گمرک امکان تشخیص پارچه چادر مشکی از سایر پارچه‌های لباس زنانه وجود ندارد که ما پیشنهاد دادیم یک یا دو گمرک تخصصی برای واردات پارچه چادر مشکی مشخص شود تا واردات این پارچه از سایر گمرکات ممنوع شود.

وی توضیح داد: برای این کار، آموزشی به ارزیابان گمرک داده می‌شود تا تفاوت پارچه چادر مشکی با پارچه لباس شب زنانه را یاد بگیرند.

